

# ارزیابی درونی گروه انگل‌شناسی و قارچ‌شناسی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه

حسرو حضرتی تپه\* (Ph.D)، افشین برازش (M.Sc)، حبیب محمدزاده (Ph.D)، شهلا خشاوه (B.Sc)  
دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، دانشکده پزشکی، گروه انگل‌شناسی و قارچ‌شناسی

## چکیده

سابقه و هدف: در راستای ارزیابی دانشگاه‌ها و موسسات آموزش عالی، با استفاده از الگوی اعتباربخشی (Accreditation model)، گروه انگل‌شناسی و قارچ‌شناسی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه مورد ارزیابی درونی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها: این مطالعه در سال ۱۳۸۶ در گروه انگل‌شناسی و قارچ‌شناسی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه انجام شد. این گروه با داشتن ۴ نفر هیات علمی، ۳ بخش آموزشی و ۴ آزمایشگاه و با قدمت ۲۷ سال، در آموزش دانشجویان گروه پزشکی فعال است. نه حوزه گروه مورد ارزیابی قرار گرفت. این حوزه‌ها عبارت بودند از: مدیریت گروه، اعضاء هیئت علمی، حوزه آموزشی، نیروی انسانی، تجهیزات و فضاهای آموزشی و پژوهشی و وضعیت دانشجویان. پرسش‌نامه‌ها و نشانگرها مناسب توسط اعضاء هیات علمی گروه تهیه گردید. بر اساس امتیازات به دست آمده، وضعیت هر حوزه در سه سطح مطلوب (نمره حاصله ۷۵٪ به بالا از کل)، نسبتاً مطلوب (نمره بین ۲۵٪ تا ۷۵٪ کل) و نامطلوب (نمره پایین‌تر از ۲۵٪ کل) تقسیم بندی شد. وضعیت کل گروه نیز مشخص شد. یافته‌ها: نتایج نشان داد که گروه در حوزه مدیر گروه، اعضاء هیات علمی، حوزه آموزشی و وضعیت دانشجویان در "سطح مطلوب" و در حوزه نیروی انسانی، تجهیزات و فضاهای آموزشی - پژوهشی در وضعیت "نسبتاً مطلوب" قرار گرفت. در مجموع، گروه سطح "نسبتاً مطلوب" (نمره ۱۰۳ از ۱۴۰) را کسب کرد. نتیجه‌گیری: یافته‌های این تحقیق نشان داد که گروه انگل‌شناسی و قارچ‌شناسی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه در وضعیت "نسبتاً مطلوب" به سر می‌برد. هر چند در بر آورد کلی، گروه در وضعیت قابل قبولی است، ولی برای ارتقای کیفیت آموزشی، به اصلاح نقاط ضعف خود در همه حوزه‌ها نیاز دارد.

واژه‌های کلیدی: ارزیابی درونی، ارتقاء کیفیت، گروه انگل و قارچ‌شناسی، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه

## مقدمه

دانشگاهی را مورد بررسی قرار داده و درجه حصول اهداف آموزشی را تحلیل می‌کند. ارزش‌یابی آموزشی شامل پنج رویکرد اساسی است: ارزیابی درونی - ارزیابی برونی - تحلیل آماری - نظرسنجی - سنجش توان، نگرش و دانش فارغ‌التحصیلان [۱]. الگوی اعتباربخشی (Accreditation) رایج‌ترین الگوی مورد استفاده در ارزیابی آموزش عالی و سنجش کیفیت آموزشی بوده [۴] و متشکل از دو رویکرد

یکی از محورهای فعالیت نظام‌های دانشگاهی، بالا بردن کیفیت آموزشی و پژوهشی می‌باشد که در دو دهه اخیر، در اغلب کشورهای جهان مورد توجه قرار گرفته است [۲، ۱]. برای بهبود این فعالیت‌ها و ارتقای مستمر کیفیت آموزش عالی، استفاده از ارزش‌یابی آموزشی، امری بدیهی است [۳]. در حقیقت ارزیابی آموزشی، اقدامات صورت گرفته در نظام